

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL PITESTI
SECTIA I CIVILĂ

DOSAR NR. 35/90/2017 DECIZIA CIVILĂ NR. 2044/2018

Şedinţa publică din 18 Iunie 2018

Curtea compusă din:

Preşedinte : Ion Rebeca

Judecător : Georgiana Nanu

Grefier : Paula Dumitrescu

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii civile formulată de reclamanții **FÎRTĂȚESCU PAULA, MARIN BADEA LAURENTIU și NEACȘU DANIELA RAMONA**, după admiterea apelului formulat împotriva sentinței civile nr.1302 din 17 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Civilă, în dosarul nr.35/90/2017 și reținerea cauzei spre rejudicare, în contradictoriu cu părății **DIACONESCU CLAUDIA, PANĂ ADRIAN și S.C. ECONOMYC MEDIA S.R.L. RÂMNICU VÂLCEA**.

Procedura, legal îndeplinită.

Acțiunea este legal timbrată.

Potrivit dispozițiilor art. 104 alin. 10 din Hotărârea nr. 387 din 22 septembrie 2005, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, astfel cum a fost modificată și completată, grefierul de ședință expune referatul cauzei, învederând curții că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 11 iunie 2018, consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ocazie cu care, a fost amânată pronunțarea la data de 18 iunie 2018.

C U R T E A

Asupra apelului de față, constată că:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Vâlcea la data de 05.01.2017, reclamanții Firtătescu Paula, Marin Badea Laurențiu și Neacșu Daniela Ramona, au chemat în judecată pe părății Diaconescu Claudia, Pană Adrian și Economyc Media SRL, solicitând să se constate încălcarea dreptului la onoare, demnitate și reputație, imagine și viață privată, drepturi nepatrimoniale ce le aparțin, prin formularea unor afirmații denigratoare, defâimătoare, ironice, batjocoritoare și mincinoase; obligarea părăților în solidar la plata sumei de 200.000 lei, reprezentând despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a încălcării drepturilor patrimoniale menționate anterior; obligarea părăților să publice sentința din prezentul dosar pe cheltuiala acestora în publicația «Timpul de Vâlcea»; obligarea părăților în solidar la suportarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a arătat că reclamanții au funcția de director la Liceul Sanitar Antim Ivireanu și cu privire la activitatea lor, părății au publicat articole cu caracter denigrator, de natură să le afecteze grav drepturile nepatrimoniale, respectiv dreptul la onoare, demnitate, reputație și viață privată.

Prin întâmpinare, părăta Economyc Media SRL a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, pentru apărările arătate pe larg în conținutul actului procedural.

Tribunalul Vâlcea, prin sentința civilă nr. 130/17.11.2017, a respins cererea de chemare în judecată, ca nefondată.

Pentru a pronunța o astfel de soluție, instanța de fond a reținut că:

„În ceea ce privește fondul cauzei, părâtele consideră că susținerile reclamanților sunt nefondate, întrucât demersul jurnalistic a debutat la data de 13.10.2016 prin publicarea articolului "Primarul Gutau, consilierii municipali și conducerea ISJ Vâlcea, complici la un posibil conflict de interes", având ca subtitlu "Maria Bobeanu, vicepreședinte PER Ramnicu Vâlcea, s-a angajat profesoara la Liceul Antim Ivireanu fără concurs și fără să prezinte documente de calificare profesională". Astfel, ancheta jurnalistică viza persoana doamnei Bobeanu Maria - vicepreședinte PER Rm. Vâlcea, persoana publică, în articolul sus menționat, autorul nefăcând niciun fel de referire cu privire la reclamanții din prezenta cauza.

Faptul ca doamna Maria Bobeanu a fost numita prin votul consilierilor locali membru în Consiliul de administrație al Liceului Antim Ivireanu, instituție de invatamant la care este și profesor, nu poate fi imputat autorului articolului. Ca faptele prezentate în articolul sus menționat sunt reale, rezulta în mod cert din documentele menționate în articol, respectiv HCL nr. 241/129/27.09.2016.

De altfel, chiar reclamanții recunosc prin cererea de chemare în judecata că articolul o vizează pe doamna Maria Bobeanu, dar interpretează într-un mod pur personal/subiectiv că „se aduce atingere unității de invatamant și, implicit conducerii acesteia întrucât (din articol) reiese faptul că în cadrul acestei unități ar exista profesori care nu au calificare profesională” (vz. cererea de chemare în judecata).

Ori, în articol se precizează că doamna Maria Bobeanu s-a angajat „...fără să prezinte documente de calificare profesională... In acest context este cert faptul că sintagma „fără să prezinte documente...” nu echivalează cu lipsa calificării.

Totodată, se susține că demersul jurnalistic a continuat cu articolul „Cazul Bobeanu, emblematic pentru jalnicul nivel la care a ajuns învățământul valcean” având ca subtitlu „Conducerea ISJ Vâlcea îl ia neverosimil pe nu stiu în brațe, iar cea a Liceului „Antim Ivireanu” încearcă să demonstreze că angajarea consilierei municipale protejata politic, care predă zece ore la Sanitar, e în regula, la fel și numirea ei de către CL în CA-ul unității școlare” publicat în data de 17.10.2016.

In opinia părătelor, nici titlul, nici subtitlul folosite nu sunt de natură a aduce în vreun fel atingere drepturilor nepatrimoniale constând în onoare, demnitate, reputație, imagine și viața privată ale reclamanților. De altfel, reclamanții nu contestă în niciun fel aspectele relatate și doar consideră că articolele sunt denigratoare, desi expresiile folosite nu sunt nici ironice, nici jignitoare la adresa reclamanților.

Având în vedere că reclamanții sunt coducatorii unei instituții publice, respectiv directorii Liceului Sanitar Antim Ivireanu, articolul „Cazul Bobeanu, emblematic pentru jalnicul nivel la care a ajuns învățământul valcean” nu poate fi considerat denigrator nici pentru unitatea de invatamant și nici pentru reclamanții în cauza, cu atât mai mult cu cat persoana la care face referire articolul publicat în „Timpul de Vâlcea”, respectiv doamna Maria Bobeanu este consilier local al Mun. Rm. Vâlcea, situația prezentată fiind de interes public.

Articolul din presă și comentariile autorului reprezintă judecați de valoare, respectiv opinia autorului cu privire la invatamantul valcean și activitatea instituției condusă de reclamanții și sunt protejate de art. 10 CEDO. În jurisprudenta Curții EDO s-a reținut că libertatea jurnalistică cuprinde și recurgerea la o anumita doza de exagerare, chiar de provocare, astfel încât afirmațiile și comentariile autorului articolului contestat, se incadrează în aceasta doza de exagerare.

Referitor la susținerile reclamanților ca articolul „Fals și uz de fals la Liceul Antim Ivireanu Ramnicu Vâlcea?” aduce atingere tuturor valorilor nepatrimoniale „însăși prin titlu” și că acuzația ar fi directă prin folosirea expresiei „Acoperă cu o nouă ilegalitate directoarea Paula Firtatescu și Consiliul de Administrație al unității școlare conflictul de interes al consilierei municipale PER Măria Bobeanu?”, părâtele învederează faptul că, atât titlul articolului, cat și subtitlul sunt puse sub semnul întrebării, context în care, în mod cert nu este vorba de afirmații ale autorului articolului, ci doar a unor întrebări apărute în desfășurarea activității jurnalistice.

Referitor la expresiile „ore dosite pentru a fi primite de cine trebuie” sau „fuga disperata de raspundere cand incalcarea legii iese la iveala in mod purulent” părâtele susțin ca acestea reprezintă judecăți de valoare si nu afirmații, fiind astfel protejate de art. 10 CEDO.

In cauza Lingens c. Austriei, CEDO a făcut distincție intre afirmarea unor fapte si judecătile de valoare, statuând ca „existenta faptelor poate fi demonstrată, in timp ce adevărul judecătilor de valoare nu este susceptibil a fi dovedit.” Judecătile de valoare sunt protejate de art. 10 CEDO, daca ele se bazează pe fapte adevărate sau sa fie susținute de o argumentare logica a autorului. In jurisprudenta Curții s-a reținut ca sunt judecăți de valoare toate acele afirmații care vizează modul in care o persoana isi exercita atribuțiile si ca este suficienta existenta unei baze factuale pentru ca afirmația sa nu poată fi sănctionată.

Referitor la faptul ca reclamanta Firtătescu Paula invoca afectarea dreptului la imagine prin faptul ca a fost prezentata poza acesteia pe pagina de ziar fara acordul acesteia, părâtele susțin că art. 76 din Codul civil stipueaza ca atunci „cand insusi cel la care se refera o informație sau un material le pune la dispoziție unei persoane fizice sau persoane juridice despre care are cunoștința ca isi desfășoară activitatea in domeniu informării publicului, consimțământul pentru utilizarea acestora este presumat, nefiind necesar un acord scris.”

Fotografia reclamantei Firtătescu Paula prezentata in publicația online "Timpul de Vâlcea" a fost preluata din spațiul public, reclamanta fiind o persoana publica, aspect fata de care părâtele apreciază in lumina art. 76 Cod civil, ca nu a fot încălcat dreptul la imagine (se poate observa in mod cert ca la finalul articolului este precizata "sursa foto/facebook").

In ceea ce privește articolul publicat in data de 09.12.2016 sub titlul „Caz de DNA. Conducerea Liceului Sanitar "Antim Ivireanu", abuzuri in forma continuata”, părâtele consideră ca nici acest articol nu incalca drepturile nepatrimoniale ale reclamanților si având in vedere prevederile art. 30 alin. 8 din Constituție apreciază ca apărările in extenso revin autorului articolului, in speța pârâtul Adrian Pana.

Din alt punct de vedere, părâtele consideră ca nu se poate retine vreo culpa nici a autorilor articolelor, nici a societății Economyc Media SRL referitoare la conținutul articolelor, întrucât publicarea acestor articole in mediu online s-a făcut in conformitate cu legea fundamentală, care prevede dreptul publicului de a fi informat, prin intermediul mass media, cu privire la aspecte de interes general. Ori, dreptul la libera exprimare este un drept constituțional, instituit prin art. 30 din legea noastră fundamentală, conform căruia libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniei sau a credințelor si libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare in public sunt inviolabile. Cenzura de orice fel este interzisa. Nici o publicație nu poate fi suprimata.

Dreptul la libera exprimare este consacrat si in Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificata de România. Conform art. 10 pct. 1 din CEDO, „orice persoana are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice si fara a ține seama de frontiere ...”

In Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene publicata in „Jurnalul Oficial al Uniunii Europene” nr. C83/30.03.2010 se prevede la art. 11 că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie si libertatea de a primi sau de a transmite informații sau idei fara amestecul autorităților publice si fara a tine seama de frontiere. Libertatea și pluralismul mijloacelor de informare in masa sunt respectate.

Libertatea de exprimare a jurnaliștilor acoperă nu numai informațiile si ideile primite favorabil sau cu indiferenta ori considerate inofensive, dar și pe acelea care „ofensează, șocă sau deranjează”. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.

In afara de substanța ideilor si informațiilor exprimate, articolul 10 protejează de asemenea și modul de exprimare. In acest scop, se cuvine de ținut cont de echilibrul pe care să-l mențină in diferite interese in joc, printre care figurează dreptul publicului de a fi informat.

Prin cererea depusă la dosar la data de 24 aprilie 2017, reclamanții și-au precizat acțiunea, sub aspectul quantumului pretențiilor, reclamanta Firtătescu Paula solicitând obligarea

părăților, în solidar, la plata sumei de 100.000 lei, reclamantul Marin –Badea Laurențiu, la plata sumei de 50.000 lei, iar Neacșu Daniela –Ramona, la plata sumei de 50.000 lei.

Totodată, reclamanții au depus la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru de câte 100 lei, fiecare.

În ceea ce îl privește pe părățul Pană Adrian, acesta nu a formulat întâmpinare, potrivit art. 205 și urm. Cod proc. civ.

În temeiul disp. art. 258 rap. la art. 255 Cod proc. civ., coroborat cu art. 265, 267 și art. 341 alin. 2 Cod proc. civ., instanța a încuiițat proba cu înscrisurile aflate la dosar, dar și proba cu martori, declarațiile acestora aflându-se la filele 49-50 dosar.

Analizând susținerile părăților, argumentele de fapt și de drept, dispozițiile de drept incidente în cauză, tribunalul reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții au solicitat obligarea părăților în solidar la plata sumei de 200.000 lei, reprezentând despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a încălcării drepturilor patrimoniale, respectiv dreptul la onoare, demnitate și reputație, imagine și viața privată, prin formularea unor afirmații denigratoare, defăimătoare, ironice, batjocoroitoare și mincinoase.

Așa cum rezultă din pretenția cuprinsă în cererea de chemare în judecată, reclamanții au solicitat obligarea părăților la plata sumei de 200.000 lei pentru prejudiciul suferit în urma campaniei de denigrare desfășurată de părăți prin publicarea mai multor articole defăimătoare la adresa reclamanților, prin care au fost afectate drepturile personale ale acestora, privitoare la viața privată, la demnitate, la propria imagine, la onoare și reputație.

Angajarea răspunderii civile delictuale prin prejudiciile cauzate prin fapta proprie presupune existența cumulată a celor patru condiții sau elemente constitutive, respectiv, prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul produs, vinovăția autorului faptei licite și prejudiciabile (art. 1357, 1349 Cod civil). În privința existenței solidarității legale între părăți s-au invocat disp. art. 1382, 1383 Cod civil.

Răspunderea civilă delictuală sau reparatorie are ca primă finalitate repararea prejudiciului cauzat, iar prejudiciul reprezintă condiția dar și măsura răspunderii reparatorii, întrucât aceasta se angajează numai în limita prejudiciului injust cauzat.

Astfel, prejudiciul reprezintă cel mai important element al răspunderii civile, fiind o condiție esențială și necesară a acesteia, de sine stătătoare.

Potrivit art. 1357 Cod civil „cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare”.

Prin prejudiciu înțelegem rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială sau morală, consecințe ale încălcării sau vătămării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane.

Reclamanții, în cauză, au susținut existența unui prejudiciu moral cuantificat la suma globală de 200.000 lei, ca urmare atingerii aduse dreptului la propria imagine, onoare, reputație.

Succesiunea articolelor publicate în mediul online s-a realizat în momente diferite, articole care relatează despre reclamanți au apărut la date diferite, fiecare are un conținut diferit de informații, după propria apreciere și, de asemenea, relatează fapte diferite sub semnătura unuia sau altuia dintre părăți și conțin relatări despre alte persoane decât reclamanții, titlurile articolelor fiind puse sub semnul întrebării, ceea ce denotă că sunt întrebări apărute în desfășurarea activității prestate de părăți.

Prin art. 1357 Cod civil coroborat cu art. 1349 alin. 1 și 2 Cod civil se consacră regula de principiu, potrivit căreia, obligația de a repara un prejudiciu cauzat altuia printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, se naște direct și nemijlocit în sarcina autorului acelei fapte, pentru că fiecare răspunde de faptele proprii.

Astfel, tribunalul reține că nu poate antrenată răspunderea civilă delictuală solidară a părăților pentru repararea prejudiciului moral solicitat a fi compensat cu suma de 200.000 lei, fără nicio diferențiere între autorii articolelor de presă publicate și redate în motivele cererii de chemare în judecată, pentru fiecare reclamant.

Potrivit art. 1382 Cod civil, „cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți în solidar la reparatie față de cel prejudiciat”.

Aceasta reprezintă, în esență, solidaritatea pasivă legală, o veritabilă garanție pentru realizarea creanței, instituind obligația pentru fiecare debitor solidar de a repara un întreg prejudiciu.

Chiar dacă s-ar considera că există un prejudiciu de imagine pentru fiecare reclamant, în urma articolelor publicate de părăți, în nume propriu și sub forma colectivului, modalitatea de reparare solicitată nu este în acord cu disp. art. 1383 Cod civil.(invocat de reclamanți), întrucât sarcina reparației prejudiciului se împarte proporțional cu participarea fiecărui la realizarea prejudiciului (față de fiecare reclamant), sau în funcție de intenția sau gravitatea culpei cu care a acționat fiecare părăt.

Cuantificarea pretenției concrete față de fiecare părăt, are o relevanță deosebită, întrucât dacă prejudiciul a fost cauzat de mai multe persoane, reclamanții se pot îndrepta pentru întreaga sumă, împotriva celui mai solvabil, debitorul care a plătit având un drept de regres împotriva celor obligați în solidar.

Câtă vreme nu a putut fi stabilită solidaritatea între autorii faptelor apreciate de reclamanți ca fiind ilicite, este evident că nu poate fi antrenată nici răspunderea părătei SC ECONOMYC MEDIA SRL în solidar cu ceilalți doi părăți (autorii articolelor), la repararea prejudiciului de 200.000 lei.

Tribunalul reține din probele administrate în cauză, respectiv declarații de martorii, că articolele publicate au afectat grav reclamanții, atât pe plan social, cât și pe plan profesional, fără să arate în ce fel anume aceștia au fost prejudicați și cum s-a ajuns la această concluzie, arătând chiar că nu au avut vreo discuție cu vreun părinte. Mai mult, raportul de activitate atașat la dosar nu confirmă existența vreunui prejudiciu, respectiv scăderea numărului de elevi”.

Împotriva sentinței au formulat **apel** reclamanții, pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, în dezvoltarea cărora s-a arătat, în esență, că instanța de fond a făcut o apreciere eronată asupra condiției răspunderii civile delictuale atât sub aspectul caracterului său solidar, cât și sub aspectul condițiilor în care se poate angaja, respectiv a raportului de cauzalitate care există între faptele ilicite ale părăților de a denigra apelanții-reclamanții prin articolele de presă și prejudiciul nepatrimonial cauzat fiecărui.

Prin întâmpinare, părății au solicitat respingerea apelului ca nefondat și păstrarea soluției primei instanțe.

Prin decizia civilă nr. 1295/23.04.2018, a fost admis apelul, anulată sentința și reținută cauza spre rejudicare.

Pentru a pronunța o astfel de soluție, instanța de apel a reținut că:

Instanța de fond a făcut o analiză a condițiilor răspunderii civile delictuale, însă nu s-a referit în mod concret, în raport de probele administrate în cauză, la condițiile pe care reclamanții nu le-au dovedit pentru angajarea răspunderii părăților cu privire la prejudiciul nepatrimonial.

De asemenea, tribunalul a reținut că nu se poate angaja răspunderea civilă delictuală solidară pentru repararea prejudiciului moral solicitat, fără a se face o diferențiere între faptele autorilor articolelor de presă publicate, reținând că nu există un raport de solidaritate al părăților, întrucât sarcina reparației prejudiciului se împarte proporțional cu participarea fiecărui autor la realizarea lui.

Pentru lipsa existenței solidarității, instanța de fond a reținut că nu poate să fie angajată răspunderea civilă a părătei Economyc Media SRL.

Într-un alt argument, instanța de fond a reținut că probele administrate în cauză au confirmat că articolele publicate „au afectat grav reclamanții atât pe plan social, cât și pe plan profesional, fără să arate în ce fel anume aceștia au fost prejudicați”.

Modul de soluționare a cauzei, în sensul că, pe de o parte, instanța confirmă caracterul păgubitor al articolelor publicate, privind pe reclamanți, iar pe de altă parte reține lipsa condițiilor răspunderii civile delictuale și a raportului de solidaritate în cazul acestei răspunderi, echivalează cu necercetarea fondului.

Analizând cererea de chemare în judecată, se apreciază ca nefondată, pentru argumentele ce urmează:

Reclamanții au chemat în judecată părății pentru a fi obligați în solidar la plata sumei de 200.000 lei, reprezentând valoarea prejudiciului moral cauzat prin publicarea unor articole defâimătoare în publicația „Timpul de Vâlcea”.

S-a motivat că în articolele publicate reclamanții, care îndeplinesc funcții de conducere la Liceul sanitar Antim Ivireanu, au săvârșit abuzuri în formă continuată, fapte de fals și de uz de fals sau că la această unitate de învățământ au fost încadrate persoane fără calificare profesională.

Pentru a se justifica nivelul de învățământ scăzut, în articolele publicate a fost postată prima pagină a catalogului anului I C-AMG și s-a făcut referire la câștigurile obținute de către reclamanți pentru meditațiile acordate elevilor, expresiile folosite la adresa reclamanților au fost unele jignitoare, de natură să le cauzeze acestora un prejudiciu moral.

Într-adevăr, în ziarul „Timpul de Vâlcea” au apărut mai multe articole în legătură cu Liceul Antim Ivireanu, în sensul că:

- Maria Bobeanu, vicepreședinte PER Râmnicu Vâlcea, a fost angajată profesoară la acest liceu, fără concurs și fără să prezinte documente de calificare profesională, existând un posibil conflict de interes, cazul acesteia fiind unul emblematic pentru nivelul „jalnic” la care a ajuns învățământul vâlcean;

- tot cu privire la Maria Bobeanu a apărut un articol, în sensul că predă mai multe ore decât prevede metodologia școlară;

- cu privire la existența unui conflict de interes, într-un alt articol s-a pus întrebarea dacă la Liceul Antim Ivireanu s-a săvârșit o infracțiune de fals și uz de fals, articolul fiind publicat și în atenția conducerii Inspectoratului Școlar Județean, precum și a Parchetului de pe lângă judecătoria Râmnicu Vâlcea, cu referire la omisiunea reclamantei Paula Fîrtășescu, în calitate de director, de a face cunoscut conflictul de interes;

- într-un alt articol intitulat „Caz de DNA. Conducerea liceului sanitar Antim Ivireanu, abuzuri în formă continuată” se face mențiunea unei sesizări către Direcția națională Anticorupție pentru că Ministerul Educației și Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea „tolerează fapte grave și complicități în lanț bazate pe un posibil imens circuit al șpăgii”;

- s-a făcut referire la începerea urmării penale în rem pentru situația sesizată la Liceul Sanitar Râmnicu Vâlcea, cu referire la șicanele la care este supusă în cadrul acestei unități de învățământ profesoara Tatiana Predoană, cercetată într-o comisie din care face parte reclamantul, Marin Badea Laurențiu, director adjunct, aflat într-o stare de incompatibilitate, articolul fiind intitulat „adjunctul Badea, incompatibilul inchizitor din fruntea comisiei de disciplină convocate abuziv”;

- s-a publicat de asemenea un articol prin care se solicita Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea să demită de urgență conducerea liceului și să dizolve consiliul de administrație, propunere făcută în urma unei „anchete” efectuată de către ziarul „Timpul de Vâlcea”.

Potrivit art. 10 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care presupune două componente: libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații, fără ca autoritățile publice să aibă vreun amestec în exercitarea dreptului, restrângerea sa putându-se face numai în condițiile și limitele prevăzute în mod expres.

Părății și-au manifestat dreptul la libertatea de exprimare prin articolele publicate în ziarul Timpul de Vâlcea, furnizând informații publicului în legătură cu unele nereguli sesizate la Liceul Sanitar Antim Ivireanu Râmnicu Vâlcea, de natură să afecteze calitatea învățământului preuniversitar.

Reclamanții au pretins că articolele publicate au avut un efect păgubitor, cauzându-le un prejudiciu moral, fiindcă au fost folosite expresii jignitoare la adresa acestora, precum și la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu în legătură cu funcțiile de conducere avute la liceul în cauză.

Libertatea de comunicare într-o societate democratică a fost analizată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca reprezentând o importanță deosebită, cu atât mai mult cu cât aceasta se manifestă prin intermediul presei, informațiile fiind transmise adesea în mass-media.

În jurisprudența sa (cauza Lingenus c/Autriche) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit că libertatea de exprimare reprezintă un fundament esențial al unei societăți democratice, motiv pentru care „garanțiile acordate presei au o importanță cu totul deosebită”, orice restricție a modului de comunicare reprezentând un mare pericol pentru a asigura respectarea acestei libertăți, instanța europeană fiind foarte atentă la respectarea dreptului atunci când s-a pus în discuție manifestarea lui în presă, informația astfel publicată fiind considerată „un bun perisabil”, întârzierea publicării, chiar și pentru o perioadă scurtă de timp, riscând „să o priveze de orice valoare și orice interes”.

Libertatea de exprimare trebuie să fie analizată prin prisma îndatoririlor și responsabilităților aceluia care o manifestă, ceea ce presupune că dreptul nu este unul absolut, ci este subordonat manifestării cu bună-credință a oferirii informațiilor exacte și demne de crezare, în spiritul respectării deontologiei profesionale specifice jurnaliștilor.

Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut ziariștilor posibilitatea unei „doze de exagerare” sau chiar a unei provocări privind judecările de valoare pe care le formulează.

S-a mai reținut în jurisprudența Curții europene că și în cazul în care declarația ziaristului reprezintă o „judecată de valoare”, aceasta trebuie să aibă o bază factuală pentru a nu fi apreciată ca una excesivă, de natură să nu se mai bucură de protecția conferită de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pentru a se prevala de protecția dispozițiilor europene, ziaristul trebuie să manifeste bună-credință, iar articolul publicat să aibă scopul legitim de a dezbaté un subiect de interes public (Cauza Feri Predescu c/România).

Pornind de la valoarea deosebită atribuită libertății presei într-o societate democratică, de la buna-credință a autorilor articolelor și scopul urmărit, se reține că părății în calitate de jurnaliști și-au manifestat dreptul la libertatea de exprimare în limitele prevăzute de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin publicarea articolelor, părății au încercat să apere interesul public al educației, informând despre unele nereguli petrecute la Liceul Sanitar Antim Ivireanu, în sensul că un cadru didactic se află în conflict de interes, iar conducerea unității de învățământ nu dezvăluie existența acestei situații, contrare normelor legale, săvârșind o faptă antisocială, de competența Direcției națională Anticorupție.

Pentru cercetarea acestor fapte de fals, uz de fals, abuz pe care părății consideră că au fost săvârșite a fost sesizată conducerea Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea, făcându-se de asemenea mențiunea existenței unei sesizări la Parchet și a urmăririi penale in rem.

Părății au informat de asemenea publicul despre cercetarea unui alt cadru didactic al liceului, supus unor acțiuni șicanatorii din partea conducerii unității de învățământ și cercetat de către o Comisie de disciplină al cărui președinte este reclamantul Marin Badea Laurențiu, aflat într-o stare de incompatibilitate.

S-a făcut mențiunea că profesoara Maria Bobeanu, aflată în conflict de interes, a fost încadrată fără concurs și fără documente de calificare profesională.

Toate aceste informații furnizate cu scopul apărării unui interes public nu au urmărit denigrarea reclamanților, părății manifestându-și libertatea de exprimare în limitele prevăzute de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în calitatea lor de jurnaliști recunoscându-lis o „doză de exagerare” cu privire la atribuțiile reclamanților, care îndeplinește funcții de conducere la o unitate școlară și în această funcție cunoșteau posibilitatea unor critici dure, chiar de natură să deranjeze sau să șocheze, prin articolele din mass-media, garanțiile acordate presei având o importanță cu totul deosebită, primordială în raport de unele interese ale persoanelor în cauză, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Părății au fost interesați de aflarea adevărului în legătură cu informațiile transmise în presă, sens în care au efectuat și o anchetă, solicitând Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea

demiterea conducerii Liceului Antim Ivireanu, ceea ce presupune că pentru informațiile furnizate aceștia au avut o bază factuală.

Toate argumentele expuse justifică manifestarea libertății de exprimare în limitele prevăzute de lege, lipsind o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, astfel că se va respinge cererea de chemare în judecată ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge, ca nefondată, cererea formulată de reclamantii **FÎRTĂȚESCU PAULA**, CNP 2750113381457, domiciliată în Rm. Vâlcea, str. Republicii, nr.18, bl.H2, sc.D, ap. 15, județul Vâlcea, **MARIN BADEA LAURENTIU**, CNP 1640208170341, domiciliat în Rm. Vâlcea, str. Antim Ivireanul nr.77, jud. Vâlcea și **NEACȘU DANIELA RAMONA**, CNP 2740731384208, domiciliată în Rm. Vâlcea, str. Decebal nr.5B, bl.S11, sc.A, ap.3, jud. Vâlcea în contradictoriu cu părății **DIACONESCU CLAUDIA**, domiciliată în Rm. Vâlcea, Str. Aleea Zorelor nr. 1, bl. C18, sc. C, ap. 6, județul Vâlcea **PANĂ ADRIAN** domiciliat în Rm. Vâlcea, Str. Dacia nr. 20, bl. 84, sc. D, ap. 6, județul Vâlcea și **S.C. ECONOMYC MEDIA S.R.L.** J 38/66/2013, CUI 31186982, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. Aleea Zorelor nr. 1, bl. C18, sc. C, ap. 6, județul Vâlcea.

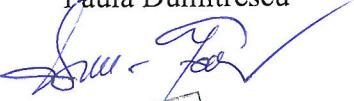
Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 iunie 2018, la Curtea de Apel Pitești – Secția I Civilă.

Președinte,
Ion Rebeca

Judecător,
Georgiana Nanu

Grefier,
Paula Dumitrescu

[Signature]

CONFORM
CU ORIGINALUL

Red.I.R.
Tehnored. I.C./04.07.2018/8 ex
P.D. 19 iunie 2018